

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu”

COM(2009) 363 galīgā redakcija – 2009/0108 (COD)

(2010/C 339/11)

Ziņotājs: **SANTILLÁN CABEZA KGS**

Eiropas Savienības Padome saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pantu 2009. gada 4. septembrī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu”

COM(2009) 363 galīgā redakcija.

Komitejas Birojs 2009. gada 29. septembrī uzdeva Transporta, enerģētikas, infrastruktūras un informācijas sabiedrības specializētajai nodaļai sagatavot Komitejas atzinumu par šo jautājumu.

Ņemot vērā jautājuma steidzamību, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 459. plenārajā sesijā 2010. gada 20. un 21. janvārī (20. janvāra sēdē) iecēla *Santillán Cabeza* kgu par galveno ziņotāju un ar 173 balsīm par un 4 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi.

1.1. Spēkā esošo tiesību aktu aizstāšana ir viens no elementiem steidzami īstenojamu pasākumu kopumā, kas jāpieņem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādi, jo piegāžu pārtraukumi izraisījuši ļoti nopietnas sekas.

1.2. EESK atbalsta priekšlikumu regulai, kas paredzēta, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādi ES.

1.3. Izraudzītais juridiskais instruments, ar kuru aizstās Direktīvu 2004/67/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību ⁽¹⁾, ir atbilstošs, jo dod iespēju to piemērot ātrāk un viendabīgāk. Jautājuma steidzamības un nopietnības dēļ atbildīgajām iestādēm ir jārikojas iespējami ātrāk, īstenojot pasākumus piegādes pārtraukumu novēršanai.

1.4. EESK atzinīgi vērtē to, ka priekšlikumā ir precizēti pasākumi, kuri ir jāīsteno atbildīgajām pusēm (infrastruktūra, preventīvie pasākumi un operatīvās rīcības plāni krīzes stāvokļiem), ierobežojot 2004. gada direktīvā noteikto rīcības brīvību.

1.5. Tā kā Komisijas priekšlikumā nav pietiekami noteikts pienākumu sadalījums, Komiteja ierosina skaidri nošķirt pienākumus, kas attiecināmi uz publiskām iestādēm (Komisiju un valstu kompetentām iestādēm), no privātu organizāciju un uzņēmēj sabiedrību pienākumiem.

1.6. EESK aicina pievērst uzmanību jautājumam par patērētāju tiesībām, kas regulas priekšlikumā nav pietiekami izskatīti, īpaši saistībā ar tādiem aspektiem kā pasākumu izmaksu netieša ietekme uz tarifiem, formulējuma “vietējie patērētāji” un “aizsargāti patērētāji” precizēšana, tiesības ārkārtas gadījumā saņemt informāciju u.c.

1.7. Kā norādīts 5.3. punktā, ir jānosaka sankcijas tām dalībvalstīm, kuras neievēro saistības piegādes drošības nodrošināšanas jomā.

1.8. EESK aicina ārkārtas stāvokļu gadījumos noteikt īpašus pasākumus mājsaimniecību un neliela apjoma patērētāju aizsardzībai.

1.9. EESK uzskata, ka visiem pakalpojumu sniedzējiem bez izņēmuma ir jāuzņemas vienāda līmeņa atbildība par piegādi atbilstoši uzņēmumu iespējām.

1.10. Alternatīvo gāzes vadu projektu (kā *Nord Stream* vai *Nabucco*) īstenošanas rezultātā radīsies stabili risinājumi vidējā termiņā un ilgtermiņā, bet līdz regulas projektā paredzēto pasākumu pilnīgai īstenošanai ir jāizstrādā preventīvie pasākumi, lai izvairītos no 2009. gada janvāra krīzes atkārtošanās.

1.11. EESK vērs uzmanību uz to, cik svarīgi ir īstenot dažus no trešajā enerģētikas tiesību aktu kopumā iekļautajiem pasākumiem, tostarp izstrādāt valstu rīcības plānus ar mērķi novērst energoresursu nepietiekamību, nodrošināt regulatīvo iestāžu neatkarību un neaizsargāto patērētāju aizsardzību.

1.12. EESK ierosina uzsākt diskusiju par enerģētikas tirgus liberalizāciju, kas līdz šim ir bijusi ES galvenā politika, jo nav izdevies īstenot piegādes avotu diversifikācijas un piegādes nodrošināšanas mērķi. Turklāt liberalizācijas rezultātā ir zaudētas daudzas kvalificēta darba vietas.

1.13. Jāpiebilst, ka regulas priekšlikuma, kā arī citu apstiprināto pasākumu efektīva īstenošana galvenokārt ir atkarīga no ES dalībvalstu solidaritātes un vēlmes sadarboties.

(1) OV L 127, 29.4.2004., 92. lpp.

1.14. Vienlīdz svarīgi ir pastiprināt Komisijas pilnvaras koordinēt pasākumus ārkārtas situācijās un izvairīties no vienpusējiem lēmumiem, kas vājinātu ES stāvokli salīdzinājumā ar trešām valstīm.

2. Priekšlikuma pamatojums.

2.1. Viena ceturtdaļa ES patērētās enerģijas ir gāze, no kuras 58 % importē. Krievijas gāzes imports veido 42 % no kopējā gāzes importa apjoma. Aptuveni 80 % no Krievijas importētās gāzes piegādā caur Ukrainas teritoriju (300 līdz 350 miljonus kubikmetru dienā). ES 8 jaunajās Austrumeiropas dalībvalstīs atkarība no Krievijas gāzes ir apmēram 77 % (Komisijas darba dokuments SEC (2009) 977 galīgā redakcija). Ņemot vērā lielo atkarību no ārējiem avotiem, gāzes piegādes drošība ES jau vairākus gadus rada bažas, kā tas atspoguļots 2004. gada direktīvā ^(?). Krievijas koncerna *Gazprom* un Ukrainas *Naftogaz* domstarpību rezultātā 2006. gadā piegāde tika īslaicīgi pārtraukta.

2.2. Komisija 2008. gada 13. novembrī publicēja paziņojumu (COM(2008) 769) par 2004. gada direktīvas īstenošanu, norādot uz nepieciešamību ieviest grozījumus.

2.3. *Gazprom* 2009. gada 1. janvārī, ziemas vidū, vēlreiz pārtrauca gāzes piegādi caur Ukrainu, radot ļoti nopietnu stāvokli 18 Eiropas valstīs. Lai gan būtībā tas bija komerciāls strīds par gāzes cenu, tā sekas un ietekme daudzās ES dalībvalstīs radīja vajadzību pēc Eiropas Komisijas tiešas iejaukšanās. Domstarpības tika atrisinātas, uzņēmumiem parakstot vienošanos (2009. gada 19. janvārī), bet domstarpību ilgums, apjomīgie zaudējumi un Eiropas lielā atkarība no Krievijas gāzes izraisīja trauksmi.

2.4. Pēc "Gāzes samita" ("Dabaszāze Eiropai: drošība un sadarbība", Sofija, 2009. gada aprīlis), kurā pulcējās pārstāvji no Kaspijas jūras reģiona valstīm, Vidusāzijas, Melnās jūras reģiona valstīm, Balkāniem, ES un Krievijas, šajā atzinumā izskatītajā regulas priekšlikumā atspoguļoti centieni rast risinājumus tādām problēmām kā dalībvalstu savstarpējās koordinācijas trūkums vai dažādu atbildīgo pušu saistību nepietiekama noteikšana. Tādēļ lēmums par 2004. gada direktīvas pilnīgu aizstāšanu, nevis atsevišķu grozījumu ieviešanu, ir pamatots.

3. Regulas priekšlikuma kopsavilkums.

3.1. Atbildība par piegādes drošību.

3.1.1. Gāzes piegādes drošība ir dabaszāzes uzņēmumu, dalībvalstu kompetento iestāžu, rūpniecisko gāzes patērētāju un Komisijas uzdevums (3. panta 1. punkts). Tādēļ ir vajadzīga minēto dalībnieku cieša sadarbība.

3.1.2. Divpadsmit mēnešus pēc regulas stāšanās spēkā katras dalībvalsts kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm un informācijas apmaiņas ar citu valstu iestādēm un Komisiju izstrādā preventīvas rīcības plānu un ārkārtas rīcības plānu. Komisija pēc apspriešanās ar gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu (ENTSO-G) un Energoregulatoru sadarbības aģentūru (ACER) var ieteikt izveidot kopīgu plānu starptautiskā līmenī.

3.1.3. Pasākumi piegādes drošības aizsardzībai ir skaidri definēti, pārredzami, proporcionāli, nediskriminējoši, pārbaudāmi un nepamatoti nekropļos konkurenci un netraucēs pareizu iekšējā tirgus darbību (3. panta 5. punkts).

3.2. Preventīvas rīcības plāns.

3.2.1. Preventīvas rīcības plānā jāiekļauj pasākumi infrastruktūras jomā, riska novērtējums, pasākumi identificēto risku novēršanai un informācija par attiecīgajām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām. Plānu atjaunina ik pēc diviem gadiem (5. pants).

3.2.2. Piegādes infrastruktūra. Kompetentā iestāde nodrošina, ka gadījumā, ja rodas traucējumi lielākajā gāzes piegādes infrastruktūrā, pārējā infrastruktūra spēj piegādāt vajadzīgo gāzes daudzumu, lai konkrētajā platībā apmierinātu kopējo gāzes pieprasījumu, kas aprēķināts sešdesmit dienu laikā pēdējos gados statistiski novērotajā visauktākajā periodā, kad ir ārkārtīgi liels gāzes pieprasījums (6. panta 1. punkts). N-1 rādītājs raksturo gāzes infrastruktūras spēju piegādāt gāzi maksimālā pieprasījuma laikā aprēķinātajā platībā, ja rodas traucējumi lielākajā infrastruktūrā (Priekšlikuma 1. pielikums).

3.2.3. Pasākumi piegādes nodrošināšanai. Kompetentā iestāde veic pasākumus, lai nodrošinātu gāzes piegādi dalībvalsts aizsargājamiem patērētājiem (mājsaimniecībām, izglītības iestādēm, slimnīcām, u.c.), izvairoties no diskriminācijas un neradot nesamērīgu slogu jauniem tirgus dalībniekiem un maziem uzņēmumiem (7. pants).

3.2.4. Riska novērtējums. Kompetentajām iestādēm obligāti ir jāveic riska novērtējums, izmantojot noteiktus kritērijus (8. pants).

3.3. Ārkārtas rīcības plāns un krīzes stāvokļi.

3.3.1. Priekšlikumā ir sīki izskatīts ārkārtas rīcības plāna saturs (cita starpā tajā definēti katras puses pienākumi, procedūras krīzes stāvokļa gadījumā, mehānismi sadarbībai ar citām dalībvalstīm utt.). Atkarībā no apdraudējuma ir trīs krīzes stāvokļi: savlaicīgas brīdināšanas stāvoklis, trauksmes stāvoklis un ārkārtas stāvoklis (9. panta 1. un 2. punkts).

3.3.2. Komisijai ir plašas pilnvaras, jo tā var apstiprināt, "vai ārkārtas stāvokļa izsludināšana ir pamatota un vai tā nerada nesamērīgu slogu dabaszāzes uzņēmumiem un iekšējā tirgus darbībai". Komisija var arī pieprasīt kompetentajai iestādei grozīt vai pat atcelt konkrētu pasākumu gadījumā, ja tas rada pārmērīgu apgrūtinājumu vai nav pietiekami pamatots (9. panta 6. punkts).

^(?) OV L 127, 29.4.2004., 92. lpp.

3.3.3. Komisija var izsludināt Kopienas mēroga ārkārtas stāvokli pēc vienas kompetentās iestādes pieprasījuma (citu apstākļu starpā), nosakot pasākuma piemērošanas ģeogrāfisko apjomu. Komisijas galvenais uzdevums ir saskaņot kompetento iestāžu rīcību, un tai palīdz Gāzes koordinācijas grupa (10. panta 1. punkts).

3.4. Gāzes koordinācijas grupa (GCG).

3.4.1. Gāzes koordinācijas grupu izveidoja ar 2004. gada direktīvu, tās sastāvā ir kompetento iestāžu, ACER, ENTSO-G pārstāvji un "attiecīgo nozari un attiecīgos patērētājus pārstāvošas organizācijas". Komisija pieņem lēmumu par grupas sastāvu un vada grupas sanāksmes (11. pants).

3.4.2. Gāzes koordinācijas grupa palīdz Komisijai īstenot regulā noteiktos pasākumus.

3.5. Informācijas apmaiņa.

3.5.1. Ārkārtas stāvokļa laikā kompetentās iestādes rīcībā ik dienu ir jābūt informācijai pa tādiem jautājumiem kā gāzes plūsma stundā visos pārrobežu ieplūdes un izplūdes punktos, un Kopienas mēroga ārkārtas stāvokļa gadījumā Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai kompetentā iestāde sniedz informāciju par vairākiem jautājumiem, tostarp jebkādu šīs iestādes rīcībā esošu informāciju (12. panta 1. punkts un 5. punkts).

3.5.2. Jānosūta Komisijai informācija arī par starpvalstu nolīgumiem un līgumiem, kas noslēgti ar piegādātājiem no trešām valstīm (12. panta 6. punkts). Tiek noteikts, ka jāpublicē arī gada ziņojums (13. pants).

4. Vispārīgas piezīmes.

4.1. Direktīvas, kura pieņemta 2004. gadā, aizstāšana, ir daļa no to pasākumu kopuma, kas izstrādāti, lai garantētu piegādes drošību. Tas ietver arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/73/EK, ar ko atceļ Direktīvu 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 713/2009, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru un iekšējā enerģijas tirgus "trešo paketi" ⁽³⁾. Visu minēto pasākumu precīzai un savlaicīgai īstenošanai ir būtiska nozīme.

4.2. EESK regulas priekšlikumu vērtē atzinīgi. Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, priekšlikumam ir būtiska nozīme. EESK uzskata, ka regula ir atbilstošs juridisks instruments, jo tā ātri stājas spēkā un ir viendabīgi piemērojama.

4.3. EESK atzinīgi vērtē priekšlikumu būtiski palielināt rīcības saskaņošanu ārkārtas stāvokļu gadījumos, ierobežojot pašreizējo rīcības brīvību. Ar šo priekšlikumu tiek pastiprinātas Komisijas pilnvaras, un tas vērtējams pozitīvi.

4.4. EESK ļoti atzinīgi vērtē arī detalizēti noteiktos dažādām kritiskām situācijām paredzētos plānus un pasākumus, vienlaikus norādot, ka to īstenošanai dažādām atbildīgajām pusēm būs vajadzīgi cilvēku un materiālie resursi.

4.5. Vēl viens pozitīvs aspekts ir ar infrastruktūru saistīto dažādo atbildīgo pušu pienākumu noteikšana, atsaucoties uz konkrētu apdraudējumu (N-1 princips). Vienlaikus ir jāpievērš uzmanība augstajām izmaksām, kas radīsies dažās dalībvalstīs, izveidojot atbilstošu infrastruktūru saskaņā ar regulā noteiktajām prasībām.

5. Īpašas piezīmes.

5.1. Komiteja uzskata, ka 3. panta 1. punktā minētā dalībvalsts iestāžu atbildība jāatšķir no privātu uzņēmumu vai organizāciju atbildības un uzdevumiem, un tādēļ ierosina jaunu formulējumu, lai precizētu, ka:

- gāzes piegādes drošība ir dalībvalsts kompetento iestāžu un Komisijas uzdevums to attiecīgajās atbildības jomās;
- dabasgāzes uzņēmumiem un rūpnieciskajiem gāzes patērētājiem jāsadarbjas un jāveic pasākumi saskaņā ar atbildīgo iestāžu pieņemtajiem lēmumiem.

5.2. EESK uzskata, ka regulas priekšlikumā (un attiecīgā gadījumā, to piemērojot katrā dalībvalstī) vairāk jāuzsver patērētāju tiesības vismaz dažās no šādām jomām:

- a) tarifi. Tā kā ar tarifu starpniecību pasākumu izmaksas daļēji vai pilnībā varētu segt patērētāji, būtu jāatceras, ka demokrātiskā sabiedrībā kompetentām iestādēm pieņemot attiecīgus lēmumus, ir jāņem vērā patērētāju ekonomiskie un sociālie apstākļi;
- b) jēdzienu "mājsaimniecība" un "aizsargāts patērētājs" precizēšana, jo tie regulas projektā apskatīti tikai vispārīgi (18. apsvēruma, kurā ir minētas skolas un slimnīcas). Būtu jāiekļauj sīkāks saraksts, pat ja tas nav visaptverošs.
- c) tiesības uz informāciju. Patērētājiem ir jāsaņem precīza informācija par iestāžu īstenojamiem pasākumiem, prognozes par stāvokļa attīstību, strukturām, kurās patērētāji var vērsties utt. Šie aspekti regulas projektā nav minēti.

5.3. EESK uzskata, ka nepieciešams nodrošināt, lai atbilstoši regulas projektā minētajam visas dalībvalstis līdz 2014. gadam būtu spējīgas garantēt gāzes piegādi galapatērētājiem. Šim nolūkam ir jāplāno vai jāizveido N-1 tīkls, vai arī jānodrošina atbilstošas gāzes glabātavas. Dalībvalstīm 2011. un 2014. gadā ir jāsniedz ziņojumi par pasākumiem, kas īstenoti minētā līmeņa sasniegšanai. Ja kāda dalībvalsts tam neatbilst, pārējās dalībvalstis ir atbrīvotas no pienākuma piegādāt gāzi piegādes deficīta gadījumā.

⁽³⁾ OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp., OV L 211, 14.8.2009., 1. lpp.

5.4. EESK uzskata, ka gāzes piegādes pārtraukuma gadījumā īpaši jāaizsargā mājsaimniecības un mazie patērētāji. Tādēļ visām dalībvalstīm jāuzņemas saistības nodrošināt gāzes piegādi un apkuri saskaņā ar spēkā esošajām normām.

5.5. EESK uzskata, ka nepieciešamo ārkārtas pasākumu īstenošanai piegādes deficīta gadījumā vienādā mērā jābūt visu gāzes pakalpojumu sniedzēju pienākumam. Tas ir vienīgais veids, kā ES gāzes tirgū nodrošināt taisnīgu, nediskriminējošu ilgtermiņa konkurenci. Eiropas Komisijas priekšlikumā paredzētie izņēmumi jauniem tirgus dalībniekiem un maziem uzņēmumiem (7. panta 3. punkts) būtu jāsvīturo.

5.6. Tiek izstrādāti alternatīvi gāzes vadu projekti, lai nodrošinātu ilgtermiņus risinājumus vidējā termiņā un ilgtermiņā. Zviedrijas un Somijas valdības 2009. gada 5. novembrī (pirms tam projektu apstiprināja Dānijas valdība) apstiprināja projektu *Nord Stream*, kurā paredzēts pa diviem paralēliem cauruļvadiem piegādāt gāzi no Krievijas uz Vāciju pa Baltijas jūru. Tā darbības uzsākšana paredzēta 2011. -2012. gadā. Projekta *Nabucco*, kuru ar ES un ASV atbalstu vada Austrijas konsorcijs OMV, mērķis ir piegādāt Eiropai gāzi no Kaspijas jūras, Centrālāzijas un Tuvajiem un Vidējiem Austrumiem, apejot Krieviju. Tas konkurē ar projektu *South Stream* (*Gazprom – ENI*) par gāzes piegādi no Krievijas Bulgārijai un citām Eiropas daļām. Tomēr, tā kā regulas priekšlikumā minētie pasākumi nestāsies spēkā līdz 2011. gadam, rodas bažas par gāzes piegādes drošību tuvākajā nākotnē, jo īpaši ziemā. EESK paļaujas uz to, ka Eiropas un valstu iestādes rīkosies proaktīvi, lai nepieļautu 2009. gada janvāra krīzei līdzīga stāvokļa atkārtanos. Būtu lietderīgi apsvērt iespēju izveidot krīzes centru, lai varētu ātri pieņemt lēmumus par īstenojamiem pasākumiem.

5.7. Saistībā ar regulas priekšlikuma mērķi EESK uzsver to, ka liela nozīme ir ES un Krievijas 2009. gada 16. novembrī Maskavā parakstītajam līgumam par agrās brīdināšanas sistēmu piegādes problēmu gadījumos, kā arī abu pušu vēlmei sadarboties enerģijas jautājumos, kas tika apliecināta Stokholmas samītā 2009. gada 18. novembrī.

5.8. Trešajā iekšējā enerģijas tirgus paketē iekļautie pasākumi papildina regulas priekšlikumā minētos pasākumus, tādēļ ir svarīgi tos īstenot. Tie ietver valstu rīcības plānu izstrādi enerģijas trūkuma novēršanai, regulatīvo iestāžu neatkarības nodrošināšanu

un neaizsargāto patērētāju aizsardzību, aizliedzot savienojuma slēgšanu kritiskos periodos.

5.9. EESK uzskata, ka ES attiecīgajām politiskajām struktūrām ir atkārtoti jāizskata gāzes tirgus liberalizācijas politika, jo tā nav savienojama ar apgādes drošību. Minētā sakarā *Evert Faber van der Meulen* (ES pētījumu koordinators, Leidenes Universitāte) kritiski vērtē Komisijas "liberālās tendences", apgalvojot, ka liberalizācija būtu uzskatāma tikai par ilgtermiņa mērķi. (Skatīt "*Gas Supply and EU–Russia Relations*"). Pieredze liecina, ka daudzos gadījumos tirgus ierobežojumu atcelšana nav veicinājusi ne ieguldījumu apjomu palielināšanos tīras enerģijas avotos, ne arī piegādes avotu diversifikāciju. Piemēram, Apvienotajā Karalistē: "Aicinājums veikt būtiskas izmaiņas divdesmit gadus ilgajā valdības politikā, kā rezultātā ir izveidots viens no visliberālākajiem enerģijas tirgiem, parādījās laikā, kad lorda Tērnera vadītā Klimata pārmaiņu komiteja secināja, ka tirgos, kuros ierobežojumi ir atcelti, neradās vajadzīgie ieguldījumi zema oglekļa satura enerģijas avotu ieviešanai un apgādes avotu diversifikācijai" ("*U-turn urged on UK energy policy*", *Financial Times*, 2009. gada 12. oktobris). Turklāt enerģētikas nozares liberalizācijas un privatizācijas procesa rezultātā zaudēts daudz kvalificēta darba vietu. Tiek lēsts, ka, veicot elektrības tirgus liberalizāciju ES-15 ir zaudēti 34 % darba vietu (zaudēto darba vietu procentuālā skaita piemēri: Vācijā 34 %, Itālijā 40 %, Nīderlandē 39 %, Spānijā 34 %, Zviedrijā 33 %), savukārt gāzes nozarē 12 dalībvalstīs (CZ, DK, DE, ES, IT, LV, LT, HU, AT, PT, SI, FI) tika četru gadu laikā vien ir zaudēti 12 % darba vietu. (*Hermann, C. and R. Atzmüller (2008) "Liberalisation and Privatisation of Public Services and the Impact on Employment, Working Conditions and Labour Relations". Transfer, 2008. gada vasara, 14. sējums, Nr. 2., 303. lpp.*).

5.10. EESK norāda, ka jautājuma lielās sarežģītības un stratēģiskās nozīmes dēļ dalībvalstīm jāpieņem būtiski lēmumi par piegādes drošību papildus priekšlikumā minētajiem. Tie ir saistīti, piemēram, ar transporta tīkliem, atjaunīgo enerģiju un enerģijas taupīšanu. Nav šaubu, ka 2009. gada krīze lika apsvērt plašākas solidaritātes un sadarbības nepieciešamību Eiropas Savienībā ārkārtas situācijā. Izskatāmā regula ir nozīmīgs solis šā jautājuma risināšanā, bet tās efektivitāte būs atkarīga no tās stingras piemērošanas paredzētajā termiņā.

Brisele, 2010. gada 20. janvārī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Mario SEPI